

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΘΕΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΡΧΙΚΟ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟ ΔΙΑΦΥΛΑΤΤΕΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΡΕΚΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ.

Σήμερα ή χώρα μας λέγεται ότι είναι ὀρθόδοξο χριστιανικό κράτος, ὅμως δέν εἶναι. Δέν εἶναι, καί ὀφείλουμε νά ἔχουμε τήν καλή προαίρεση ὅπως συμβάλουμε ὅλοι, λαός καί ἐξουσίες (ὅλου τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ φάσματος) νά ἀποκαταστήσουμε τήν ρωγμή ἐκείνη πού ὑφίσταται τό σύνταγμα μας, ρωγμή πού πολλαπλασιάζεται καί διαλύει κάθε κοινωνικό ἴστό τοῦ κράτους μας , καί κατά ἐπέκτασιν καί τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μας μέ τήν παραμικρή ἢ μεγαλύτερη πίεση (ὅπως τῆς ΕΟΚ-πού πρέπει νά ἀπέχουμε ἀπό αὐτήν ἐάν δέν συμμορφωθῆ μέ τό ἦθος τῆς πίστεως μας).

Τό ἱερό αὐτό χρέος μας , ὡς βαπτισμένοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί εἶναι νά εὐρεθοῦμε ὅλοι μαζί οἱ Ἕλληνες ἑνωμένοι νά διεκδικήσουμε ὅπως προστεθῆ στό σύνταγμα μας ἡ κορωνίδα της, πού τίς ἔλειπε, σάν δηλαδή ἕνας βασιλικό στέμμα, ἕνα βασίλειο, νά μὴν ἔχει ἐπάνω του τό σύμβολο τοῦ κράτους πού ἐκπροσωπεῖ, καί αὐτό τό κενό νά γίνεται χῶρος γιά μύρια ἄλλα σύμβολα ἐχθρῶν τοῦ βασιλείου, καί πού κάποτε τό καταρρίπτει καί γίνεται βορά τῶν ἄγριων θηρίων.

Τό σύμβολο λοιπόν αὐτό εἶναι ὁ Σταυρός Τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό σύμβολο τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρθόδοξου χριστιανικοῦ κράτους μας πρέπει νά ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ, καί τό

έλληνικό σύνταγμα μας πρέπει νά διέπεται από ΚΑΙΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΤΙΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΤΗΤΑ ΤΟΥ:

ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ: «*En Χριστῶ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τί ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία ἀλλά καινή κτίσις*» (Γαλ. 6,15).

Εἶναι λοιπόν ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ ΤΟΥ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΜΑΣ ; καί ἡ ἀπάντηση εἶναι **ΟΧΙ** ! Δέν εἶναι ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ, διότι τό σύνταγμα πού ἔχουμε σήμερα ὀρίζεται καί μέ τά ἰσχύοντα πρόσθετα ἄρθρα του (στήν ὀλότητα του), μέσα ἀπό τά ἀντιχριστιανικά ψηφίσματα τῶν ἐκάστοτε βουλευτῶν κυβερνήσεων, τά ὀποῖα καί συμπληρώνονται ἐν ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΤΗΤΑ ΤΟΥ (ψηφίσματα τῆς Βουλῆς πού ὀμως δυστυχῶς ἔχουν Ἀντιχριστιανικό περιεχόμενο -προφορικός ἢ γραπτός λόγος, κυρίως γραπτός λόγος πού ὀρίζουν νόμους τοῦ κράτους, ἢ ἐν ἀπουσία κάποιων ἄλλων πού δέν ἐμποδίζουν κάποιους λόγους ἐγκληματικούς πού γίνονται πράξη καί ὀλεθρος γιά τό κράτος καί τήν ἑλληνική κοινωνία μας). Μάθαμε μόνον νά ἀντιδροῦμε μέσα ἀπό ἰδεολογικούς συμβολισμούς μέ πολιτικό χαρακτήρα, γι' αὐτό καί ἡ κάθε τέτοια συμβολική μέρα μέ τό πολιτικό ὑπόβαθρο πού δέν στηρίζεται στόν Λόγον Τοῦ Θεοῦ μᾶς φέρνει μόνον σέ ἄγονες διαμάχες μεταξύ κράτους καί ἐξουσίας, ἀφήνοντας πίσω τους καπνογόνα, δακρυγόνα, θεατρνισμούς κυνηγητῶν, θλίψη, ἀπεργίες (σάν νά νοιάζονται οἱ κυβερνῶντες Ἀντίχριστοι γιά τήν οἰκονομική αἱμορραγία τοῦ κράτους, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι οἱ πολίτες θά τά

πληρώσουν, μέ αυξανόμενη φορολογία, κλπ) και ένα τελικό τεράστιο μηδέν, και μείον από τό μηδέν στην σειρά, καθώς περιφρονήσαμε εμπροσθεν τῶν μηδενικῶν μας νά βάλουμε εμπροσθεν στην ζωή μας το ΕΝ, τον Κύριον Ἰησοῦ Χριστόν μας.

Ἐπομένως, ἡ κορωνίδα πού καλεῖται νά φέρει τό σύνταγμα μας ἐπάνω του, και πού θά ἀποτρέπει τήν ἔνωση του μέ ὅτι προσκρούει και ἀντιτίθεται μέ τήν ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ εἶναι:

ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΑΡΘΡΟ, ΚΑΙ ΟΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΨΗΦΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΡΟΥΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΘΕΩΡΗΤΑΙ ΑΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΟΣ.

Και αὐτή ἡ κορωνίδα τοῦ νέου συντάγματος μας νά μπορεῖ νά εἰσέρχεται σέ ἰσχύ μέσω τό λιγότερο δύο ἢ τριῶν Ἑλλήνων πολιτῶν πού αἰτοῦνται τήν ἀπόσυρση αὐτῶν τῶν ἄρθρων, ἀφοῦ προηγουμένως θέσουν εμπροσθεν τόν Λόγον Τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πού διαφυλάσσεται και ἀπό τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐάν συμβῆ αὐτό θά φτιάξουμε κατά τό ἡμίση τό κράτος μας, και ἐάν γίνουμε και συνειδητοί χριστιανοί ὅλοι οἱ Ἕλληνες (διότι και θά τήν διδαχθοῦμε αὐτή τήν συνείδηση μέσα ἀπό τήν ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία μας) τότες θά ἔχουμε ὀλοκληρώσει τό ἱερό καθῆκον μας πρὸς τόν Θεό και τήν πατρίδα ὡς Ἕλληνες. Ἀλλά ἄς δοῦμε ἐν πρώτης τό «ἡμίση τοῦ παντός», διότι μία καλή ἀρχή εἶναι ὅτι καλύτερο γιά μία ὀλοκληρωμένη μεταρρύθμιση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μας

Παράδειγμα: Δέν θά μπορεῖ νά ψηφιστῆ νόμος τοῦ κράτους , ὅταν αὐτός προσκρούει καί ἀντικρούεται ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ὅπως ὁ νόμος πού διεκδικοῦν ὡς πλειοψηφίαν βουλευτῶν γιά τήν ὑιοθέτησιν τέκνων ἀπό τοὺς κίναιδους. Στήν Ἁγία Γραφή ὑπάρχει ὁ Λόγος Τοῦ Θεοῦ πού λέγει: « Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καί ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας» (Ψαλμ. 2,12). Ἡ τήν μή προτροπή ἐκμάθησης τῶν μαθητῶν ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες τῶν ἐθνῶν εἶναι δαιμόνια· ὅπως δυστυχῶς σήμερα δέν τό μαθαίνουν οἱ μαθητές στά σχολεῖα μας -γιά νά μποροῦν νά προφυλάσσονται καί νά στηρίζονται ὡς τά στρεῖδια στήν πέτρα τῆς Ἐκκλησία μας, τήν ὀρθόδοξη χριστιανική πίστη μας, τήν μόνη Σωτήρια ἀλήθεια. Σωτήρια ἀλήθεια ἐφόδιο ὄχι μόνον τῆς ψυχῆς τους νά εὔρουν σωτήρια ἔξοδο ὅταν ἀπέλθουν ἀπό τα γήινα, ἀλλά καί ὅσο εὐρίσκονται εἰς τα γήινα (ἢ πρόσκαιρη ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου) νά μπορεῖ νά ἔχει ἀληθῆ βιοποριστική δημιουργικότητα. Πέραν ὅμως ἀπό αὐτό θά λειτουργήσῃ καί ὁ νόμος τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ προσηλυτισμοῦ μέσα ἀπό ξένη θρησκεία, ἢ αἵρεση τοῦ χριστιανισμοῦ (ὅπως οἱ Ἰεχωβάδες, πού ἔχουν ἀποθρασυνθῆ τελευταία μέ τήν εγκληματική ἀνοχή τοῦ κράτους μας), γιά τήν ἐξάλειψη σοβαρῆς πνευματικῆς βλάβης τῶν πολιτῶν μας, μέ ἄμεσο ἀντίκτυπο κοινωνικῆς βλάβης σέ ὅλοκληρο τόν κοινωνικό ἴστό τοῦ κράτους μας, καθὼς δέν στεροῦνται μόνον τό σωτηριολογικό τῆς ψυχῆς, ἀλλά καί τό βιωματικό τῆς ζωῆς μέ σοβαρό ἀντίκτυπο στήν κοινωνία, καθὼς οἱ ἀλήθειες τους εἶναι εὐκολες καταδαφιστέες στίς

έκάστοτε ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ, καί γιά αὐτό ἄλλωστε πάσχει καί ἡ ἀνθρωπότητα σήμερα, μέ τίς τόσες πληγές της.

Στήν Ἁγία Γραφή λοιπόν ὑπάρχει ὁ Λόγος Τοῦ Θεοῦ πού λέγει: «Πάντες οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5). Ἔτσι λοιπόν αὐτή ἡ προσθήκη θά διαφυλάττει τό ἐλληνικό ἔθνος μας ἀπό τήν παρεκτροπή τῶν ὅποιων κυβερνήσεων του στήν παιδεία, καί σέ κάθε λειτουργία τοῦ κράτους καί τῆς κοινωνίας πού διέπονται ἀπό νόμους. Κατά τά δύο αὐτά παραδείγματα μποροῦν νά ἀκολουθήσουν πολλά ἄλλα, καί θά φράζουν (κατά τό καθῆκον τῆς ἔννομης ἐξουσίας, καί τῶν δικαιωμάτων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν πολιτῶν μας) τοὺς ἀντιχριστιανικούς νόμους τῆς κάθε κυβέρνησης (στό ἐπιτρεπτό πού δύναται τό ἱερό μας καθῆκον καί ἐγχείρημα-διότι δέν εἶναι πανάκεια τό σύνταγμα σέ ὅλη τήν νοσηρότητα τῆς κοινωνίας μας, ἐάν δέν ἀλλάξει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος) προστατεύοντας (τό κατά δύναμιν) τοὺς πολίτες τῆς χώρας μας, καί βάζοντας φραγμούς στό κατρακύλισμα τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας μας, πού ὀδεύει σήμερα ἀπό τό κακό στό χειρότερο.

Ὁ Λόγος Τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι σαφέστατος, μέσα ἀπό τήν ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, καί οἱ ἅγιοι μας (παλαιοί καί σύγχρονοι) ἔχουν μέ σαφήνεια διδάξει τόν Λόγον τῆς Ἁγίας Γραφῆς μας, ἐπομένως δέν μπορεῖ ἀπό κανέναν νά ἀμφισβητηθῆ, καί νά κοσκινισθοῦν οἱ ἰθύνοντες (πολιτικοί, ψευτοθεολόγοι, ψευτονομικοί, συνταγματολόγοι, κλπ, κλπ).

Υπάρχουν γραπτά ιερά κείμενα, υπάρχει όλη αυτή ή ιερά Παρακαταθήκη τῆς πίστεως μας, ἐκ τῶν Πατέρων τῆς πίστεως μας, παλαιότεροι καί σύγχρονοι ἅγιοι μας. Στήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων δέν χωρεῖ πλέον τό παρόν γυμνό καί μή θωρακισμένο σύνταγμα, νά μιλήσουμε ἐπιτέλους «ἔξω ἀπό τά δόντια!», σύνταγμα πού ὀρκίζονται καί οἱ 300 βουλευτές μας, καί εἶναι πρὸς ἐντροπήν τους, ὅλων (καί θέλουν λένε καί νά . . μᾶς σώσουν), ΝΤΡΟΠΗ ΤΟΥΣ, πού δέν ἔλαβαν μία γενναία ἀπόφαση ὅπως τό θωρακίσουν προσθέτοντας σέ αὐτό τήν ὁδηγό ΚΟΡΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΑΣ.

Διότι ἐάν ἔχουμε ἐλευθερία σήμερα, καί εἴμεθα ἐλεύθερο κράτος ἀπό τούς ξένους κατακτητές, αὐτό δέν ὀφείλεται διά ἄλλης αἰτίας παρά μίας : **ὅταν οἱ ἥρωες μαχόμενοι στίς μάχες ὑπέρ τῆς πατρίδος μας ἀγωνίσθηκαν πρῶτα ὑπέρ πίστεως καί ἔπειτα ὑπέρ πατρίδος.** Τό νά ἀγωνίζεται ὁμως μόνον ὁ λαός μας μόνον ὑπέρ πατρίδος, καί ὄχι πρῶτα ὑπέρ πίστεως, δέν θά ἔχουμε καταφέρει τίποτε ἀπολύτως ὅπως ἐλευθερωθῆ πραγματικά ἡ πατρίδα μας, τό πολύ πολύ νά ἀπελευθερωθῆ ἀπό τόν ξένο εἰσβολέα ἄνθρωπο (ξένα ὀρατά στρατεύματα), πράγμα πού οὔτε αὐτό φαίνεται πλέον ἐφικτό, διότι δέν θά ἔχουμε τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἄς ποῦμε ὅτι τά καταφέραμε (φανταστικά πράγματα) τότες τήν παραδίνουμε στούς εἰσβολεῖς δαίμονες (ἀόρατα στρατεύματα), πράγμα πού θά εἶναι καί πολύ χειρότερον (κάτι πού ἤδη ὡς ἑλληνική κοινωνία ἔχουμε θλιβεράν ἐμπειρίαν ἀπό τήν καθημερινότητα

μας, καθώς τήν ψηλαφίζουμε τήν χειροτέρευσιν μας), και θά ξετιναχτοῦμε ἐν τῷ ἔσω, ὡς νά καθόμαστε ἐπάνω σέ μία δυναμίτιδα πού θά συμπαραλιάσει ψυχή, και σῶμα, δηλαδή μία ζωή κόλασις.

Πρός τόν σκοπόν αὐτόν λοιπόν καλό θά ἦταν νά ἀκούσουμε, στό ἐάν συμφωνεῖ μέ ὁ ἐγχείρημα αὐτό ἅγιοι γέροντες τοῦ Ἁγίου Ὁρους μας.

Πρίν ὅμως ἀκούσουμε τόν πατερικό τους λόγο και συμβουλή τους ἐπάνω σέ αὐτό τό τόσο σημαντικό θέμα πού ἀναφερόμεθα σήμερα, ἄς ἀκούσουμε ἐν πρώτης ἓνα παλαιότερον λόγον ἑνός ἀξιόλογου ἀσκητή και μαχητή ὑπέρ τῆς πίστεως μας, και ὑπέρ τῆς πατρίδος μας, παρακάτω παραθέτουμε ἓνα ἀπόσπασμα ἀπό ἓνα πολύ διδακτικό λόγον του.

Γέροντας Γαβριήλ Ἀγιορείτης: «*Ο Θεός εἶναι πολύ λυπημένος μέ τούς Ἕλληνες*».

« Ἄν δέν μετανοήσουν, οὔτε ἡ κόλαση θά τούς δεχθῆ. Ὁ Θεός εἶναι πολύ λυπημένος μέ τούς Ἑλληνες, διότι Τόν ἀρνηθήκαμε. Καταργήσαμε τόν Νόμο Του καί θεσπίσαμε δικούς μας νόμους.

Κάποτε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος σέ μία μάχη ἔπιασε ἕναν στρατιώτη, πού κρυβόταν. Τρέχει καί τοῦ λέει:

–Πώς σέ λένε;

–Ἀλέξανδρο μέ λένε.

Τοῦ λέει:

–Ἀλέξανδρο σέ λένε; Ἡ θ' ἀλλάξης διαγωγή ἢ θ' ἀλλάξης ὄνομα! Μέ βλέπεις ἐμένα στίς μάχες νά κρύβομαι;

Κι ἡ Ἑλληνική Βουλή ἢ πρέπει ν' ἀλλάξει διαγωγή ἢ πρέπει ν' ἀλλάξει ὄνομα. Μ' αὐτά πού ἔκανε, δέν τῆς ἀρμόζει νά λέγεται Βουλή. Ἐκεῖνο τό ὄνομα πού τῆς ἀρμόζει νά λέγεται, εἶναι δεόντως καί πρεπόντως ἄβουλη καί ἀσύνητη καί ἀπερίσκεπτη. Γιατί κατήργησε τόν Νόμο τοῦ Θεοῦ καί ψήφισε δικούς της νόμους. Ὁ Θεός λέει στόν Δεκάλογο: «οὐ φονεύσεις».

Οἱ Ἑλληνες Βουλευτές λένε: «**Κάτω ὁ νόμος Τοῦ Θεοῦ· σκοτώστε**». Νομιμοποίησαν τίς ἐκτρώσεις. Δέν εἶναι ἀλήθεια αὐτό; Μήπως τούς συκοφαντοῦμε;

Ὁ Θεός λέει: «οὐ μοιχεύσεις». Αὐτοί λένε: «**Κάτω ὁ νόμος Τοῦ Θεοῦ**». Νομιμοποίησαν τίς μοιχεῖες, τίς πορνείες, τήν ὁμοφυλοφιλία, τήν καύση τῶν νεκρῶν, τόν πολιτικό γάμο,

βγάζουν τά Θρησκευτικά ἀπ' τά σχολεῖα, πετοῦν τόν Σταυρό ἀπ' τήν σημαία, τίς εἰκόνες ἀπ' τίς δημόσιες ὑπηρεσίες, θέλουν ν' ἀναβιώσουν τόν δωδεκαθεϊσμό καί τόσα ἄλλα.

Ἐνδιαφέρονται οἱ Ἑλληνες Βουλευτές γιά τήν Ελλάδα μας; Θέλουν τήν πρόοδό της; Ὑποστηρίζουν τά Χριστιανικά μας ἰδεώδη; Εἶναι Ἐθνοπατέρες καί Ἐθνοσωτήρες; Ἦ εἶναι ἔθνοολετῆρες καί ἔθνοκαταστροφεῖς; Μ' αὐτό πού κάνουν καί θεσπίζουν, ἀποδεικνύουν ὅτι δέν πιστεύουν στόν Θεό, σέ ἀόρατο κόσμος, στήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, στήν κόλαση, στόν Παράδεισο, στή Μέλλουσα Κρίση κι ἀνταπόδοση. Ὅλα αὐτά τά θεωροῦν πλάνες ἐπικίνδυνες καί ὄπιον τοῦ λαοῦ.

Ἄν δέν μετανοήσουν, οὔτε ἡ κόλαση θά τούς δεχθῆ. Ὁ Θεός θά κάνει εἰδική κόλαση γιά νά τούς βάλει. **Καί μέ τά πολιτικά τους ἀξιώματα θά κοσμοῦν τά βαθύτερα καί φριχτότερα μέρη τῆς κολάσεως!**»

Ἀλλά πέραν ἀπό τόν φιλότιμον καί φοβερόν λόγον τοῦ γέροντος Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι ἀπλή γνώμη του ἀλλά ἐκπηγάζει μέσα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή Τοῦ Κυρίου μας καί Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μπορούμε νά διδαχτοῦμε καί ἀπό ἕνα θαῦμα πού συνέβη στήν Ρωσία, καί ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλά καί χιλιάδες βιώματα καί λόγους τῶν ἁγίων μας. Αὐτό τό θαῦμα, τό παραθέτουμε ὅπως θά συνειδητοποιήσει ὁ κάθε ὀρθόδοξος

χριστιανός , μᾶς διδάσκει καί στό τί ΔΕΝ γίνεται , ΚΑΙ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ, μέσα στό ἑλληνικό σύνταγμα μας , δηλαδή : ἀπό τήν μία νά ἀναφερόμεθα στό ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, καί ἐν ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΗ πού οἰκοδομῆται ὅλο αὐτό τό ΣΥΝΤΑΓΜΑ νά τό ἐνισχύουμε (δυστυχῶς) μέ πρόσθετα ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ πού ψηφίζουν κατά διαστήματα οἱ ἑκάστοτε βουλευτές τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου·

ΕΡΩΤΟΥΜΕ : Κοροϊδεύουμε ;

Ἴδού λοιπόν διότι ΔΕΝ ΧΩΡΟΥΝ ΣΤΟ ΙΔΙΟ «ΜΠΟΥΚΑΛΙ» ΔΥΟ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ. Τό ἑλληνικό σύνταγμα μας ἐπιχειρῆται νά ἀγιάζεται μέσω τῶν ἐκπροσώπων πού τό διαφυλάττουν, ὅπως ξέρουμε ἀπό τούς ἱερεῖς μας (Ἀρχιεπίσκοπο, καί ἄλλους)· εἶναι ὅμως δυνατόν; ΟΤΑΝ ΣΕ ΑΥΤΟ ΕΧΕΙ ΕΙΣΕΛΘΕΙ Η ΟΥΡΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ; μέ τήν ΕΝ ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΗ = τά ἐπιπρόσθετα ἀντιχριστιανικά νομοσχέδια καί ἄρθρα πού τό ὀρίζουν ; μέσα ἀπό τίς κάθε κυβερνήσεις ; Διότι ὅλα τά ἐπιπρόσθετα Ἀντιχριστιανικά νομοσχέδια καί ἄρθρα τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων (καί εἶναι πάρα πολλά, μέχρι καί ἐκεῖνα πού δέν ὑπάρχουν γιά νά ἀποτρέψουν ἀντιχριστιανικά πράγματα καί συνήθειες, ὅπως τά πορνεία, πορνοπεριοδικά, κλπ, κλπ) εἶναι Η ΟΥΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΑΣ. Καί ἡ οὐρά αὐτή εἶναι διαβολική.

Τό σύνταγμα μας πρέπει νά εἶναι ὡς τό καθαρό νερό, νερό ὅμως πού θά ἐπιδέχεται ἀγιασμό, καί ὄχι ὡς κάτουρο πού εἶναι σήμερα ὅταν προσθέτουμε εἰς αὐτό ἀντιχριστιανικούς νόμους.

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΕΛΕΓΕ: « ΤΟ ΚΑΤΟΥΡΟ ΔΕΝ ΕΠΙΔΕΧΕΤΑΙ ΑΓΙΑΣΜΟ». Οί «ἀγαπολογίες» λοιπόν καί τῶν πολιτικάντηδων, δικαστικίσκων, ψευτοκουλτουριάδων πολιτῶν , καί κάθε ἀρμοδίου σέ κοινωνικό, κλπ, πόστο μέσα στήν κοινωνία μας, ὅπως καί τοῦ κάθε δῆθεν «ἀγαπησιάρη» τοῦ «πολιτισμοῦ», καί τῆς πατρίδος θά πρέπει νά ἀποκρούονται ὅταν ΠΡΟΣΚΡΟΥΟΥΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΜΑΣ.

Καί κάτι ἀκόμα: ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΛΟΓΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΗΡΗΘΗΚΕ ΜΕΤΑ (ἀφοῦ ἤρθαν στήν ἐξουσία οἱ ἐκάστοτε πολιτικές παρατάξεις) ΝΑ ΑΚΥΡΩΝΕΤΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΕΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ (μέ τήν προσφυγή σέ καταγγελία σέ αὐτό δύο ἢ τριῶν πολιτῶν περί ἐξαπάτησης μέ ψευδεῖς ὑποσχέσεις ἐπικαρπούμενοι τήν ψῆφον μας). Δέν μπορεί νά φέρεται ἕνας πολιτικός ὡς προστάτης ἀγίων δικαίων, καί νά καταλήγει ὡς κλέφτης καί ἄρπαγας ἀπατεῶν, καταπατώντας ἢ ἀναμειγνύοντας τό νερό πού διψᾶμε νά πιοῦμε μέ βρωμιές, ποτίζοντας μας μέ δηλητήριο, δηλητηριάζοντας τήν ἴδια τήν ζωή μας.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΩΡΑ ΤΟ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

Θαυμαστό Περιστατικό μετά τον Άγιασμό τῶν Θεοφανείων

«Τό νερό τῆς ἀγάπης!»

Ένας ιερέας στήν Ρωσία, μετά τόν Άγιασμό τῶν Θεοφανείων, γέμιζε τά μπουκαλάκια τῶν ἐνοριτῶν. Κάποια μεσόκοπη κυρία τόν πλησίασε καί τοῦ ἔδωσε ἕνα ὁμορφο μπουκάλι. Μόλις, ὅμως, ἐκεῖνος ἔβαλε μέσα Άγιασμό, τό μπουκάλι ἔγινε θρύψαλα!

-*Κυρία μου, τί εἶχε μέσα τό μπουκάλι;* ρώτησε σαστισμένος ὁ ιερέας.

Ἐκείνη κατέβασε μέ ντροπή τό κεφάλι καί ὁμολόγησε:

-Πάτερ, νά... Συμπαθοῦσα ἓνα παλληκάρι καί ἤθελα νά τό παντρέψω μέ τήν κόρη μου. Γιά νά τό πετύχω, λοιπόν, πήγα σέ μία γριά μάγισσα, κι αὐτή μου ἔδωσε «τό νερό τῆς ἀγάπης», ὅπως τό εἶπε. Φοβόμουν, ὅμως, νά τό δώσω στήν κόρη μου νά πιεῖ. Καί γιά νά εἶμαι σίγουρη πῶς δέν θά πάθει κακό, σκέφτηκα νά τό ἀνακατέψω μέ Ἀγιασμό!

-Εἶδατε, λοιπόν, τῆς εἶπε ὁ ἱερέας, πού δέν χωροῦν στό ἴδιο μπουκάλι τό νερό Τοῦ Θεοῦ καί τό νερό τοῦ διαβόλου; Γι' αὐτό ἔγινε κομμάτια. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Ὅτι θέλουμε, πρέπει νά τό ζητᾶμε μόνο ἀπό τόν Θεό, τόν Πατέρα μας. Κι Ἐκεῖνος, ἂν εἶναι γιά τό καλό μας, θά μᾶς τό δώσει. Ὁ διάβολος, ἀντίθετα, κάνει χίλιες δυό παραχωρήσεις γιά νά μᾶς εὐχαριστήσῃ φαινομενικά, καί στή συνέχεια νά μᾶς ὀδηγήσῃ στήν καταστροφή.

-Μελινοῦ Μανώλη, Ἄνθη Ἀγίας Ρωσίας, Αθήνα 1995.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ

«Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία ἀλλά καινή κτίσις» (Γαλ. 6,15)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε Κυριακή, ἡμέρα δηλαδή ἀφιερωμένη στόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἀπό τόν ὁποῖο καί πῆρε τὸ ὄνομα· εἶνε ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα δηλαδή

ἀφιερωμένη στήν δημόσια λατρεία, στήν προσευχή, στή μελέτη τῆς ἁγίας Γραφῆς, στή φιλανθρωπία, στήν ἀνάτασι τῆς ψυχῆς. Εἶνε ὅμως γιά μᾶς ἡ ἡμέρα αὐτή ὄντως ἡμέρα τοῦ Κυρίου; Ἐάν ἦταν, μόλις χτυποῦν οἱ καμπάνες, θά ἔδιναν ὅλοι τὸ παρῶν στὸ προσκλητήριο τῶν οὐρανῶν, θά ἦταν ὅλοι μέσα στίς ἐκκλησίες, ἐνῶ τώρα οὔτε τὸ 2% δὲν ἐκκλησιάζεται· κι ἂν συμπέση καὶ τίποτα ἔκτακτο, τότε οὔτε τὸ 2% δὲν ἐκκλησιάζεται ἀλλὰ μένουν οἱ ἐκκλησίες ἀδειανές.

Τὴν Κυριακὴ π.χ. ποὺ γίνονται ἐκλογές, θά δῆτε τὸ ἐκκλησίασμα νὰ ἔνε ἀραιό, ἐνῶ τότε ἀκριβῶς θά ἔπρεπε, ἂν εἴμαστε ὀρθόδοξο κράτος, νὰ εἶνε στήν ἐκκλησία καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ οἱ ὑποψήφιοι πολιτευταὶ καὶ ὅλοι οἱ ψηφοφόροι, γιά νὰ παρακαλέσουν τὸ Θεὸ νὰ φωτίσῃ τί τέλος πάντων πρέπει τὰ ψηφίσουν γιά νὰ δῆ αὐτὸς ὁ τόπος καλύτερες ἡμέρες. Καὶ ὅμως εἶνε ἀπόντες. Γιατί; Φταίει τὸ κράτος, γιὰτὶ ἀγνοεῖ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς· ἀγνοεῖ ἀκόμη ὅτι, ὅπως ἡ θεία λειτουργία ἀρχίζει εἰς τὸ ὄνομα «τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος», ἔτσι καὶ τὸ Σύνταγμά μας –μοναδικὸ στὸν κόσμο– ἀρχίζει «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος». Αὐτὴ τὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ συντάγματος τὴν εἶχαν κόψει, ὁ Πλαστήρας ἦταν ἐκεῖνος ποὺ τὴν ἐπανέφερε. Ἀγνοοῦν λοιπὸν τὴν Κυριακὴ, ἀγνοοῦν καὶ τὸ Σύνταγμα. Τὸ κράτος ἀσεβεῖ. Γιατί ἐρωτῶ· θά ὠριζε ὡς ἡμέρα ἐκλογῶν π.χ. τὴν 25ῃ Μαρτίου; Ποτέ· θά ἐθεωρεῖτο ἀσέβεια στήν ἐθνικὴ ἐορτή. Εἶνε λοιπὸν ἀσέβεια στήν ἐθνικὴ ἐορτή, καὶ δὲν εἶνε ἀσέβεια στήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπὸ ἐκλογῆς χωρὶς προσευχῆ καὶ χωρὶς τὸ Θεὸ δὲν θὰ προκύψῃ καλὸ. Μέσα ἀπὸ τὶς κάλπες –νὰ τὸ θυμᾶστε– θὰ βγοῦν δαίμονες ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ δὲν θὰ δοῦμε ἄσπρες ἡμέρες ὅπως περιμένουμε.

Μὰ τί ἔπαθα; Ἐγὼ ἄρχισα ἀπὸ τὸ ῥητὸ ὅτι «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις» (Γαλ. 6,15). Μήπως ξέφυγα ἀπὸ τὸ θέμα; Δὲν ξέφυγα.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουμε προτερήματα, ἀλλὰ ἔχουμε καὶ ἐλαττώματα. Ἐνα μεγάλο ἐλάττωμά μας εἶνε, ὅτι ἔχουμε βουλώσει τὰ αὐτιά μας καὶ δὲν ἀκοῦμε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Στὸ Ψαλτήρι εἶνε γραμμένο· «Μὴ πεποίθατε ἐπ’ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία» (Ψαλμ. 145,3)· μὴ δώσετε τὴν ἐμπιστοσύνη σας σὲ ἄρχοντες καὶ μὴ νομίσετε ὅτι ἀπ’ αὐτοὺς θὰ προέλθῃ ἡ σωτηρία. Ἐμεῖς ὅμως τὸ ἄλφα ἢ τὸ βῆτα πολιτικὸ πρόσωπο τὰ ἀποθεώσαμε καὶ νομίσαμε ὅτι αὐτοὶ θὰ μπορέσουν νὰ μᾶς σώσουν, ἔχουμε δηλαδὴ τὴν ἁμαρτία ὅτι καταντήσαμε κατ’ οὐσίαν εἰδωλολάτρες· ἀνυψώσαμε σὲ ὕψος Θεοῦ πρόσωπα πού νομίσαμε ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ προσφέρουν βοήθεια στὸ ταλαίπωρο ἔθνος μας. Κλείσαμε λοιπὸν τ’ αὐτιά μας καὶ δὲν ἀκούσαμε τὸ λόγο αὐτὸ τοῦ Δαυΐδ. Τὰ κλείσαμε ὅμως καὶ σ’ αὐτὸ πού λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Τί εἶπε ὁ Παῦλος; ὅτι «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», μέσα στὴν χριστιανικὴ πίστι μας, δὲν ἰσχύει τίποτε ἄλλο, δὲν ἰσχύει «οὔτε περιτομὴ οὔτε ἀκροβυστία». Αὐτὰ τὰ λόγια εἶνε «χαρτονόμισμα» καὶ «λίρα» μεγάλης ἀξίας, πού θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχω ὦρα νὰ τὸ κάνω λιανὰ γιὰ νὰ τὸ καταλάβετε. Τί ἦταν ἡ

«περιτομή» καὶ τί ἦταν ἡ «ἀκροβυστία»; Θὰ πῶ μόνο τὰ ἐξῆς.

* * *

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Παύλου ὑπῆρχαν δύο κόμματα, ὄχι πολιτικὰ ἀλλὰ θρησκευτικά· τὸ ἓνα ἦταν τὸ κόμμα τῆς περιτομῆς, τὸ ἄλλο ἦταν τὸ κόμμα τῆς ἀκροβυστίας. Τὸ ἓνα ἦταν κόμμα ἰουδαϊζόν, τὸ ἄλλο ἦταν κόμμα ἐλληνίζον. Τὸ ἓνα κόμμα, ἡ περιτομή, ἔλεγε ὅτι, γιὰ νὰ εἶνε κανεὶς εὐάρεστος στὸ Θεό, πρέπει νὰ κόψῃ ἀπὸ τὸ σῶμα του ἓνα κομμάτι δέρμα· τὸ ἄλλο κόμμα, ἡ ἀκροβυστία, ἔλεγε ὄχι. Τὸ ἓνα ἦταν κόμμα τῶν ἰουδαίων, τὸ ἄλλο κόμμα τῶν εἰδωλολατρῶν. Τί λέει ὁ Παῦλος; Οὔτε τὸ ἓνα κόμμα θὰ σᾶς σώσῃ οὔτε τὸ ἄλλο· ἓνα μόνο θὰ σᾶς σώσῃ – ποιό; ἡ «καινὴ κτίσις». Δυὸ λέξεις εἶνε αὐτές, «καινὴ κτίσις», πού δὲν ὑπάρχει ζυγαριὰ νὰ τὶς ζυγίσουμε. Λόγια θεϊκά· ἂν μπορούσαμε κ' ἐμεῖς νὰ τὶς νιώσουμε! Τί θὰ πῆ «καινὴ κτίσις»; Τὸ ἀπλοποιῶ. Εἶνε σὰν νὰ κάθῃσαι σ' ἓνα σπίτι παλιό, πού πέφτουν οἱ σοβᾶδες καὶ τρίζει ὀλόκληρο, καὶ σοῦ λέει κάποιος· Βγὲς ἔξω, νὰ σοῦ δώσω ἓνα σπίτι καινούργιο νὰ μπῆς μέσα νὰ καθίσῃς. Κάτι τέτοιο ἐννοοῦν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Παύλου. Τὸ παλιὸ τὸ σπίτι, πού καθόμαστε κ' εἶνε ἕτοιμο ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα νὰ γκρεμιστῆ καὶ νὰ μᾶς πλακώσῃ, ἐνῶ ὁ Θεὸς μᾶς προειδοποιεῖ νὰ βγοῦμε ἔξω καὶ λέει «Ἐξέλθετε ἐκεῖθεν» (Ἠσ. 52,11. Β' Κορ. 6,17), τὸ παλιὸ σπίτι εἶνε τὸ ἄθλιο ἐγὼ μας, «ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος» κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο (Ἐφ. 4,22. Κολ. 3,9). Τὸ καινούργιο σπίτι, τὸ θεϊκό, εἶνε ἡ «καινὴ κτίσις». Δηλαδή· εἶνε ἡ νέα ζωὴ, ὄχι ἡ παλιά, ἡ νέα ζωὴ πού δίδαξε καὶ ἔζησε στὴν ἐντέλεια ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,

αὐτὴ ποὺ θὰ μείνη γιὰ πάντα, δηλαδή ἡ «αἰώνιος ζωὴ» (Ματθ. 19,29· 25,46. Μάρκ. 10,30. Λουκ. 18,30. Ἰω. 3,15-16,36· 5,24· 10,28· 17,3 κ.ά.). Ὅσο διαφέρει μιὰ καλύβα ἀπὸ ἓνα παλάτι, τόσο διαφέρει ἡ ζωὴ τῆς ἁμαρτίας ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς χάριτος, τὴ ζωὴ τοῦ Εὐαγγελίου ποὺ καλούμεθα νὰ ζήσουμε κ' ἐμεῖς στὸν αἰῶνα μας, αἰῶνα τῶν πυραύλων καὶ τῶν διαστημοπλοίων. Εἶνε ἡ ζωὴ ποὺ ἔζησαν οἱ ἀπόστολοι, οἱ ἅγιοι, οἱ ὅσιοι καὶ οἱ μάρτυρες ὅλων τῶν αἰώνων· εἶνε ἡ ὡραία ζωὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ τί θὰ πῆ «καινὴ κτίσις». Αὐτὸ εἶνε τὸ καινούργιο σπίτι. Καὶ μᾶς τὸ δίνει δωρεὰν ὁ Χριστός, μὲ μόνη διαφορὰ – τί; ὅτι πρέπει νὰ ἔχουμε τὸ κλειδάκι, μὲ τὸ ὁποῖο θ' ἀνοίξουμε γιὰ νὰ μποῦμε ἐκεῖ καὶ νὰ ζήσουμε τὴν καινούργια ζωὴ. Καὶ ποιό εἶνε, ἀδέρφια μου, τὸ κλειδάκι; Μία λέξις· ἡ πίστις. «Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου» (Πράξ. 16,31). Νὰ πιστέψῃς στὸ Χριστό, αὐτὸ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ὅσοι δηλαδή πιστεύουν, εἴτε εἶνε ἐκ τῆς περιτομῆς εἴτε εἶνε ἐκ τῆς ἀκροβυστίας, εἴτε προέρχονται ἐκ τῶν ἰουδαίων εἴτε προέρχονται ἐκ τῶν εἰδωλολατρῶν, ὁποιασδήποτε χώρας, ὁποιασδήποτε γλώσσης, ὁποιοῦδήποτε χρώματος, ὅσοι πιστεύουν στὸ Χριστό, αὐτοὶ θὰ σωθοῦν, αὐτοὶ εἶνε ἡ «καινὴ κτίσις».

* * *

Θὰ μοῦ πῆτε· πῶς γίνεται νέα κτίσις – νέα δημιουργία ἓνας ἄνθρωπος βουτηγμένος στὰ ἁμαρτήματα καὶ στὰ ἐλαττώματά του; Πήγατε ποτέ, ἀγαπητοί μου, ἐκεῖ ποὺ δουλεύει ὁ σιδερεᾶς

νὰ δῆτε τί κάνει; Παίρνει ἓνα σίδηρο γεμᾶτο σκουριά, πού εἶνε γιά πέταμα, τὸ βάζει μέσα στὸ καμίνι, καίει ὅλη τὴ σκουριά, κι ἀπὸ τὸ σκουριασμένο σίδηρο βγαίνει ἓνα νέο καθαρὸ μέταλλο. Ἔτσι κ' ἐμεῖς· ὁ καθένας μας εἶνε ἓνα παλιοσίδηρο πού τὸ ἴφαγε ἡ σκουριά· πρέπει νὰ μποῦμε στὸ καμίνι. Καὶ τὸ καμίνι εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἡ ἀγία κολυμβήθρα· μέσα ἀπὸ τὴν πίστι καὶ τὸ βάπτισμα, ἀπ' τὴ μετάνοια τὰ δάκρυα καὶ τὸν πόνο, βγαίνει ὁ καινούργιος ἄνθρωπος, ἡ «καινὴ κτίσις».

–Μὰ ποιὸς τ' ἀκούει αὐτὰ σήμερα;...

Ἄς μὴν τ' ἀκοῦνε· ἐμεῖς εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τὰ κηρύξουμε. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὄχι ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἀλλὰ καὶ ἂν παρουσιαζόταν ἓνας Χρυσόστομος ἢ Βασίλειος καὶ κήρυττε, ἐλάχιστοι θὰ τὸν ἀκούγαν καὶ θὰ πίστευαν. Ἄν πίστευαν οἱ ἄνθρωποι στὸ Χριστὸ ὅπως πιστεύουν στοὺς διαφόρους πολιτικούς, ἂν πίστευαν στὸν ἀληθινὸ Σωτῆρα ὅπως πιστεύουν στοὺς ψευτοσωτῆρες, ἡ κατάστασι θὰ ἦταν πολὺ διαφορετικὴ. Ὅλα αὐτὰ πού ἀκοῦμε (συστήματα, ιδεολογίες, κόμματα κ.λπ.) ξέρετε τί εἶνε; μιὰ ἀσπιρίνη. Πονάει τὸ δόντι σου, παίρνεις μιὰ ἀσπιρίνη καὶ νομίζεις ὅτι θεραπεύτηκε, ἀλλὰ σὲ λίγο πονάει πάλι. Τὸ φάρμακο πού θεραπεύει ὀριστικὰ καὶ ξανακαινουργιώνει τὸν ἄνθρωπο εἶνε μόνο ὁ Χριστός. Παλαιοὶ εἴμαστε καὶ παλαιοὶ θὰ μείνουμε, ἔστω κι ἂν ἀλλάξουμε ὅλα τὰ συστήματα. Ξέρεις πῶς μοιάζουν ὅλα αὐτά; σάν, ἐκεῖ πού φορᾶς μιὰ μπλούζα πράσινη, νὰ βάλῃς μιὰ κίτρινη ἢ μιὰ μπλὲ ἢ μιὰ κόκκινη. Ὅσες μπλουζες καὶ πουκάμισα ἂν ἀλλάξῃ κανεὶς, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀλλάζει. Πέρα

ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὰ συντάγματα, πρέπει ν' ἀλλάξη ἡ καρδιά μας. Αὐτὸ φωνάζει ὁ Παῦλος· Ἀλλάξτε τὶς καρδιές σας, ἀφοσιωθῆτε στὸ Θεό. Κι ὅταν ἀλλάξη ἡ καρδιά, τότε θὰ γίνη «καινὴ κτίσις»· «καινὴ κτίσις» τὸ σπίτι μας, τὸ σχολειό μας, τὸ δικαστήριό μας, τὸ κράτος μας. Ὅλα εἶνε παλιά, ἔχουν φθαρῆ, τρίζουν· μόνο μέσα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ βγῆ ἕνας «ὁμορφος κόσμος, ἠθικός, ἀγγελικὰ πλασμένος», γιὰ νὰ ὑμνῆ καὶ νὰ δοξάζη Ἰησοῦν Χριστόν· ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

Ἀπόσπασμα ἀπὸ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΠΙΘΑ», Φεβρουάριος 1960, ἀρ. φυλ. 224 Τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου.

ΑΕΙΟΝ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ

Τώρα πού ξεπουλοῦν τὴν πατρίδα, τὰ στρατόπεδα, τὰ λιμάνια, τὰ ἀεροδρόμια καὶ τὶς βραχονησίδες καὶ αὐτούς τοὺς Ἕλληνες στά σκλαβοπάζαρα τῶν ξένων, εἶναι πολὺ ἐπίκαιρο, γιὰ κάθε Ἕλληνα.

Το σκίτσο είναι ἔργο τῆς ἄρχῆς
τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης
π. Αὐγουστίνου Καντιώτου

Ἴδου καὶ οἱ ξένοι, ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι, οἰκονομικοὶ ὀργανισμοί, κράτη πανίσχυρα ποὺ θέλουν παντοῦ νὰ ἐξαπλώσουν τὴν ἐπιρροήν των, ζητοῦν ἐπιμόνως νὰ συνάψουν συμβάσεις διὰ ζητήματα ὄχι μόνον ὑλικῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς, ὡς εἶνε τὸ κονκορδάτον, ἴδρυσις ροταριανῶν ὀμίλων, ἰνστιτούτων, ἢ εἰσαγωγή πορνικῶν καὶ γκαγκστερικῶν ταινιῶν, θεατρικῶν θιάσων, καὶ ἄλλων σαπρῶν προϊόντων τοῦ ἐξωτερικοῦ, διῶ ὧν ἀπειλεῖται ἡ ἀλλοίωσις τῆς ὅλης ψυχοσυνθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ποῖοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ἀρμόδιοι; Εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἰς τὸν πρῶτον κίνδυνον θὰ πάρουν τὸ ἀεροπλάνον καὶ θὰ φύγουν μακρὰν ἢ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ποὺ θὰ μείνη ἐδῶ ὑπερασπιζόμενος σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ πάτριον ἔδαφος; Ὁ λαὸς ἀσφαλῶς. Καὶ ὅμως πόσας φορὰς ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας ἐλήφθησαν ἀποφάσεις, αἱ ὅποια δὲν

ἐτύγχανον τῆς γενικῆς ἐπιδοκίμασίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ
 ὅστις ὁμῶς νομικῶς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς
 ἐκπληρώσεως τῶν ὑποσχομένων καὶ ἐδέθη μὲ τὰς συμβάσεις
 τῶν ὀλίγων διὰ πολλὰς δεκαετηρίδας; Καὶ αὐτὸ λέγεται
 Δημοκρατία! Τοιαύτας περιπτώσεις, ἀναφερόμενος εἰς
 οἰκονομικῆς μάλλον φύσεως ζητήματα ἔχων ὑπὸ ὄψιν ἔνδοξος
 στρατηγός, ὅστις ἐξ ἐφηβικῆς ἡλικίας διέτρεξε ὅλα τὰ πεδία
 τῶν μαχῶν τῆς Ἑλλάδος, ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του
 συνέγραψε καὶ ἐξέδωκεν ὡς κύκνειον ἄσμα τῆς πατριωτικῆς
 του ψυχῆς βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Μελέτη
 ἐθνικοκαθεστωτικοῦ περιεχομένου – Ἡ ἑλληνικὴ
 κακοδαιμονία – ἐπείγει ἢ σοβαρὰ μεταρρυθμίσεις τοῦ
 Συντάγματος – Αἰθῆναι 1952». Εἰς αὐτὸ μὲ τὴν
 χαρακτηρίζουσάν τοὺς στρατιωτικοὺς λακωνικότητα
 ἐκφράσεως γράφει Ἑλλάς· «ὀνόματι δημοκρατία, πράγματι δὲ
 ὀλιγαρχία». Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται πόσον ἀτελὲς εἶνε
 τὸ σημερινὸν Σύνταγμα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δικαίωματος τοῦ
 λαοῦ, ἵνα ἐπὶ ζωτικῆς φύσεως ζητημάτων αὐτὸς ὁ ἴδιος, οὐχὶ
 ἐμμέσως διὰ ἀντιπροσώπων, ἀλλὰ ἀπὸ εὐθείας ἐκφέρῃ τὴν
 γνώμην του καὶ ἢ θέλησιν του ἐπικρατῆ τῆς θελήσεως τῶν
 ὀλίγων. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὸ ἑλληνικὸν Σύνταγμα,
 ἐὰν δὲν θέλωμεν τοῦτο κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας τῶν ὀλίγων
 ἰσχυρῶν νὰ γίνῃ συντρίμμα, κατὰ τὴν ζωηρὰν ἔκφρασιν τοῦ
 γέροντος τοῦ Μωρηᾶ, πρέπει νὰ προστεθῇ διάταξις, ὀρίζουσα, ἵνα
 ἐπὶ τοιούτων θεμάτων καλῆται ὁ λαὸς μιᾶς πόλεως ἢ ἐπαρχίας
 ἢ νομοῦ ἢ καὶ τῆς χώρας ὁλοκλήρου καὶ ἀποφαίνεται διὰ

δημοψηφίσματος. Τοιαύτη διάταξις ὑπάρχει εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Σύνταγμα. Οἱ Ἑλβετοὶ ἐπὶ φλεγόντων θεμάτων κοινωνικῆς ζωῆς καλοῦνται εἰς δημοψήφισμα κατὰ καντόνια καὶ ἀποφασίζουσιν, ὡς συνέβη μὲ τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς δικαιώματος ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας. Προχθὲς ἀκόμη εἰς καθημερινὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη φωτογραφία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλβετίας δρ Μὰξ Πετιπιέρ καὶ ἡ σύζυγός του ψηφίζοντες ἐπὶ κομμουνιστικῆς προτάσεως δημοψηφίσματος, ὅπως καθιερωθῶν τρεῖς ἐβδομάδες διακοπῶν μὲ πλήρεις ἀπολαυὰς δι᾽ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους. Ἡ πρότασις ἀπερρίφθη.

* * *

Ἀγαπητοί μας ἀναγνώσται! Τὸ θέμα ὅπερ θίγομεν εἰς τὴν παροῦσαν στήλην εἶνε ἄξιον προσοχῆς ἐκ μέρους παντὸς πατριώτου πονοῦντος τὸν τόπον. Πεῖρα πικρὰ αἰῶνος καὶ πλέον καθ᾽ ὃν λειτουργεῖ εἰς τὴν χώραν μας τὸ λεγόμενον κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, ἀπέδειξεν ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους προερχόμενοι ἐκ τῶν ἐπιστημόνων οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων καὶ χλιαρᾶς ζωῆς εἶναι καὶ ἀμφιβόλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, τινὲς ἐξ αὐτῶν καὶ μασόνοι καὶ ὀρθολογισταὶ καὶ ἄπιστοι καὶ ἄθεοι, οἱ τοιοῦτοι ἐπὶ ζητημάτων ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ζωῆς λαμβάνουν ἀποφάσεις ἀντιθέτους πρὸς ὅσα αἰσθάνεται καὶ πιστεύει ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαός.

Χειρότερα πλαστογραφία τῆς θελήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Παράδειγμα ἔστω ὁ περὶ διαζυγίου

ισχύων νόμος, ὁ ἀντίθετος πρὸς τὰς εὐαγγελικὰς ἀρχὰς καὶ
 τὰς ἀγνὰς παραδόσεις τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ. Διὰ τοῦτο πρέπει
 νὰ τεθῆ τροχοπέδη εἰς τοιαύτην περιφέρειαν. Ἄς
 ἀποφαίνωνται οἱ κύριοι βουλευταὶ περὶ γεφυρῶν, περὶ δρόμων,
 περὶ πλοίων, περὶ... ἀλλὰ περὶ φλεγόντων θεμάτων ἠθικῆς,
 κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς σημασίας ἃς ἀποφασίζη ἀπὸ
 εὐθείας ὁ λαὸς διὰ δημοψηφισμάτων. Ἔχετε κύριοι ἀντίρρησης;
 Τότε δὲν εἶσθε δημοκρατικοί, ἀλλὰ ὀλιγαρχικοί, οἱ ὅποιοι ἐν
 ὀνόματι ψευδοῦς δημοκρατίας θέλετε νὰ ἐπιβάλλετε τὰς ἰδικὰς
 σας ἰδέας, ἓνα τρόπον ζωῆς, ὅστις μόνον εἰς κατοίκους τοῦ
 Χόλλυγουντ καὶ ἄλλων διεφθαρμένων κέντρων ἀρμόζει καὶ ὄχι
 εἰς τὴν προσφιλεῖν μας Πατρίδα τῆς ὁποίας ἰδανικὸν ὑψιστον
 πολικὸς ἀστὴρ αἰωνίου προσανατολισμοῦ εἶνε τὸ ΑΣΤΡΟΝ
 ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ.
